

శ్రీభాగవతము

పాదము

అవిష్కృతము

—:0:—

—అష్టమ స్కంధము—

—:(అ):—

శ్రీభాగవాద్దయాంబుజార్కుడు ధర్మితిలోక
పాలుండుధ । ర్తాభిప్రాయుడు దేవకీనుతుడు సర్వవ్యా
పకుండర్థిమత్రేభ్రతాగధురీణ కోవిదుడు లోకేశాదిస
ర్వాదితే॥ యాభీష్టపదుడంచిత్రపభుడు నిత్యంబున్న
ముంబోవుతన్ ॥

౧. దరుపు-నారాయణి-అట.

కరిదేవరబ్రాహ్మరాధావర ॥ క ॥ నిరతనీలమహీ
ధరస్థావరరమావర సుధీవరసురముఖాఖిలదేవతావర
క ॥ నిరుపమమరకతనీలాద్యాభరణాసురుచిరకధిమధ్య
స్ఫురదధికశరణ మురమధ్యవముఖభీకదైత్యవారణ

పరిమథాగవత శేఖర నిక రాదరణా॥ వరదయాంతః కరణా
నిరతభాసురవితరణా॥ పరవినుతరణతరుణసలినోప
మవరస్ఫరదరుణచరణా ॥ క ॥ తరితధణతకిడతకధ
ణధణత॥ ధరికిటజణుకిడతకతరొంగధిత॥ తరిజగణగజి
తద్ధణధణత॥ ధరికిటరుణుకిడ తకతరొంధికిట॥ తరిదణ
తకరుంతక॥ తకకిణిజణుతాంతక॥ తరిధణంరుణుతకకి
ణంతద్దదిగితదధిగిత దధిగిత ॥ క ॥ పరిమథారు
శిమునులవాకబల్వీటి పరభమిడిపాటి యప్పకవిహృ
ద్వాటి॥ స్ఫరదనులసంపూర్ణ నుగుణసత్వేటి॥ సరసమ
ధురతరసత్యవాగ్ధాటి॥ స్ఫిరనువర్ణ శాటిగరుడరాజఘో
టి॥ నిరతపాలితలోకకోటిసరసద్భుతలక్ష్మీవధూటి॥ క ॥

శ్రీమునులవాకవరపుర॥ భీమేశ్వరునకును మ్రొక్కి
పిమ్మటసీతా॥ రామన్వామిక్రిమొక్కుచు॥ శ్రీమించిన
గొల్లకధరచింతుం బేమన్ ॥

అక్షీణనారసింహక్షేత్రమందున॥ స్థిరశారదానదీ
తిరమందు॥ మునులవాకగ్రామమున పెంటకోటవంశ
జడునద్గుణమణిసంచయుండు॥ మహినాయుడప్పకు
మారుండుధీరుండు సూర్యనారాయణుండార్యసభను॥
గని భమిడిపాట్యప్పకవియనిబిలచి భాగవతాష్టమ
స్కంధకథనవీన॥ యక్షగానంబు రచియించుమన
మంచిదనుచునంగీకరించి గద్దననుపక్రమించిగావించి

తింగధనచితముగ | సర్వవిద్యజ్ఞనావళిసంతసింప |

— దేశీయము —

శ్రీమదఖండధాత్రీమండలమున | శ్రీమానీనీకృపాం
చిత్రవైభవముల | సలకాపురంబునకన్నచిత్రముల | విల
సిల్లుచున్నట్టివేపలెనున్న | మత్తాలివేణికోమలిమంజు
వాణి | చిత్రజాతునిదంతిచెంగల్వబంతి | ఘనగుణసద
నరాకాచంద్రవదన | యనుగుముద్దులగుమ్మయపరంజి
బొమ్మ | సలలితకరియానసపన్నిదాన | లలితశ్శుచు
క్కగులాబిపూమొక్క | సలలితగ్రాతికంజాయతనే
త్రి | తొలుకారుమెరుపుముద్దులహోయల్పరుపు | ర
మణులమేల్పంతి రతనంపుదొరితి | నుమశరగులభాను
రదంతచేల | అంబుజపాణిపాయపునురతాణి | కంబు
సంధరిచిల్కకపురంపుమొల్క | యొకనాటిప్రేక్షుట
హోయలుగాలేచి | సకలకృత్యములెల్లసలిపిమ్మటను
వన్నీటన్నాన మేర్పాలుగాజేసి | జన్నారుమాలు దీను
కునియొత్తుకుని | నిలుపుటద్దముమోలనీటుగానుంచి
తిలకించికాటుకదిద్దిగద్దనను | వాసననూనెకావలసిన
కొలది | వ్రాసివేల్చుడివేసివాసిమీరగను | గొప్పైన
బల్బంపకొప్పుబెట్టుకుని | కప్పుకన్నురితిలకంబుదిద్దుకు
ని | వెలలేనిరాగిడ్డివేసినవరించి | నలనొప్పతగుచంద్రి
వంకధరించి | తామలపాకుచంతనుమొగ్రలేకు | చా

మంజిపూలుకొంచినాల్గుదురిమి । పాపిటిచేరు బేర్కడ
గధరించి । కొప్పుగొల్పులు బెట్టుకునిహవునుమీర । చి
మ్మిటిబావిళీలైపులనుంచుకుని । గుమ్మటిల్చొగధలుకొ
మగొప్పనుంచి । ముక్కువహు రుమంజిముత్యంపుకి
మ్మి । చక్కనినత్తుబేసరిహంసలుంచి । గళమందుమే
ల్కుత్తుకంటుదొరలి । వెలగలమిరియాలపేర్లు వ్రేసు
కుని । కానులపేరులుకడుగిల్కసరులు । హవునుమీరి
నతారహారము త్రేసి । సంపెంగఖల్లీలుచంద్రహారము
లు కెంపులునొక్కి చెక్కినకంటబెట్టి । తరగతుల్పులి
గోరుతాళీలుపల్కసరులుమేలైనపచ్చలనేవళిములు ।
దండతాయెతులు చెంతనుమెరుంగైన । దండకడి
యము లందంబుగానుంచి । కరకంకణపుచొక్కపు
గాజుజోడు । కరమొప్పమురుగులు కడుగొల్పులుం
చి । పద్మివేళ్లబటువులు బాగుగానుంచి । ముదమొ
ప్పపాలెలమొలత్రాడుబెట్టి । మొనసికమ్మరపటామొ
లత్రాడుబెట్టి । దనరారు ఘంట లొడ్డాణంబుబెట్టి ।
పాపకాలందెలు పాంజోగులెల్ల । శేవలకడియముల్లికు
గానుంచి । వెలయంగ మట్టలువ్రేళ్లనుంచుకొని । పొ
లుపారచిటికెనబొద్దులుదొడగి । పండినతమలపాకులేల
కులు । మెండుపోకలుబాజిమేటిబాపత్రి । మొదలైనవా
టితోమొదయుచుమదిని । ముదమొప్పగానుతొంబూ

లంబు వేసి శ్రీకృష్ణమూర్తికి చెలగిహస్తములు ప్రాకటంబుగ మోడ్చి పార్థన చేసి । క్రమముగా గావు గంగా దేవి కెలమి । సమదృష్టి చేత సాష్టాంగంబు చేసి । కువల యనర పెంటకోట వంశాబ్ధి ! కువలయహితుడయి కొన సాగుచున్న । సూర్యనారాయణను గుణనకధిక । ధైర్యాయురారోగ్యధర్మ సంపదలు । దయ చేసి బ్రోచునీ తారామునకును । క్రియమునరక్షించుభీమేశునకును । మొక్కిత క్రమంబు భుజము పై నుంచి తక్కుని కుక్క శంసందుతి భీకునోయగము । మెరుగు శేటన బొలుమేటి తీర్వోయలు । చురుకు విన్నాణము సాగి నుబల్గొటి । తి భీకువాల్సూపులు తాలిమి నీటు । కభీకు బాగుమజాని గారంబులగు । తెక్కుమిన్నావగ తేవహు ందగిరి । టక్కు శాన్వోకులు డాబుదస్తగిరి । మొదలై ననడలతో మురయుచు తొడరి । గడిచేరి దేవతాకాంత చందమున రాణించు నూతనరంధ్ర పోలికను । మేనకలాగున మెరుపుచాడ్పునను । బంగాళ నేపాళ బర్బర చోళ । వంగకళింగాంధ్ర పాంచాళ నిషధ । మొదలై న వేశముల్లుడ మొప్పతిరిగి । పదిలంబుగా గొల్లభామ తావచ్చే॥

అ. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము.

వచ్చే గొల్లభామ । యీవాడకు దెచ్చె చల్లపేము॥
నచ్చెలులందరు దెచ్చిన వెలలకు । నిచ్చును సరికి సరియె

చ్చగమెచ్చగ॥వ॥ గోవులపాల్దీసియైరగకాచికోవాపె
రుగుచేసి। లోవెన్నదీయకరావెలదులుమెచ్చ। కావ
లసినంతచిక్కనకనపడతరచి॥వ॥ నల్లచీరగట్టియైర
నిరవికనాణెంబుగాదొడగి। తెల్లవారవ్రేపల్లెబయలు
దేరి। యిల్లులుతప్పకచల్లమకొనుటకు॥ వ॥ ధీరుడైన
మెంట్రోటవంశాంభోగాశిశశిసూర్య। నారాయణుని
బ్రోచునారాయణునిదలచి। కోరిభజింపుచుకూరిమి
మారగ॥ వ॥

ఉ॥ ముద్దుహారంగురంగుగల పుట్టఘుగట్టినిరంత
రంబునం। బెద్దలుబుద్ధిసెప్పినడిపించినరీతినినీతి
గానుమా। యొద్దనుగల్గుధేనుతతికొప్పుగరాతి
రిమేతవ్రేసియా। ప్రొద్దుటలేచిపాల్పిడకిపాం।
దుగకాచిదధిన్నధించిమే। ల్పదిపసాదముంది
నిభుజంబునతక్రమటంబుపూనిబ। ల్పదికమీ
దీనిగొనువారికి బేరములాడకుండగా। కద్దని
యిచ్చియందులని కాదుఖరీదులుగొంచుక్రమ్మ
రం। గ్రద్దనయింటికింజనెడిగారపముప్పెడిగొ
ల్లభామనే॥

3. దరువు-జాలికాంభోజరాగము-అటతాళము.

గొల్లవారిభామనమ్మచల్లలమ్మకొండునమ్మ॥ పూ
రిగొల్లవారమ్మ! వారిజాక్షునిదలతుమమ్మ॥ పాడుక

గపాలు పెరుగువేడుక నమ్ముదునమ్మ ॥ గోకులలో ధేనువు
లకునాకులు మేపుదుమమ్మ ॥ చెలగిసూర్యనారాయణు
బ్రోచేచిన్ని కృష్ణునిగొలతుమమ్మ ॥

మ॥ వినరేభూసురకన్యలచ దలప న్నేపల్లెలోదెచ్చి
తి॥ గనరేయేరగమర్త్రపండ్లనలెపాల్గొపించితో
డుంచితిం । గొనరేమచ్చులుదీసిచూచుకునిమీ
కుంబేజరూరైనపా । మనరేవేసవియెండనుండ
నిక మార్తాండుండుమిన్నెక్కినన్ ॥

౪. దరువు-సారంగరాగము-అటతాళము-

కొనరేయీచల్ల । సజ్జనులెల్లవినరేనావల్ల ॥ కొన
రేయీచల్లసజ్జనులెల్లనావల్ల । వినరేవెలరంజల్లగన
రేసర్వముచెల్ల॥కొ॥ ఆమముజీర్ణమగుద్రావిసకొద్దికా
మముపూర్ణమగుతేమముగలునుధూమాజీర్ణముతో
లగు । సామజంబుపంటినత్వముల్లలును ॥ కొ ॥ వృ
ద్ధులుద్రావినను । సూతనవయోబుద్ధిసంభవించును ।
సిద్ధముగధర్తబుద్ధిగలుగును విరుద్ధముగాదునిబద్ధిగదె
ల్పెద॥ కొ ॥ ధీర్గుడైనపెంటకొట పంశాంభోరాశిహరి
నూర్యనారాయణునిహ్రోచునారాయణునిదలచి । కొ
రిపుచ్చుకున్న పారికిసిరులబ్బు ॥ కొ ॥

కం॥ లోకములోనంగలకా । రాకులు భక్షణులుచేసి
యడవులదిరిగే । మేకలపాలుంగావివి । పెకము

గనరమ్మ ఆవుపాల్గొనరమ్మా ||

౫. దరువు-రేగుప్తిరాగము చతురశ్రజాతిత్రిపుట.

ఆవుపాలివిగొనరయ్య||మేతకుతగిన కోవాపెరుగు
గనరయ్య||ఆ||భూవలయంబునపున్నాత్తులకే । కేవలం
బులోగిటకొనదొరకును|| ఆ || భూనురులెల్లనుభానుర
మత్తులై|వేసరకనునుతిజేసెడిమంచి|| ఆ ||భూవలయం
బునభూవరులెల్లనుభావుకంబులనిభావన చేసెడి|| ఆ ||
సయముగ సూర్యనారాయణు నిశ్చయముగ బ్రాచెడి
శౌరికొసంగిన ||ఆ||

కం|| పాలుచనుపాలుదొరకని । బాలురకుంబెరుగుక
న్నె పడచులకెల్ల| నేలె సచల్లవృద్ధుల|పాలనుచు దెచ్చి
యుంటి భామినులారా||

౬. దరువు-సావేరిరాగము- అటతాళము

పాలుగొనరేశామలారా || యోయమ్మలారా||పా||
పాలుగొనరె చనుబాలులేని విప్రభామినులార । మీ
బాలురపాలివి||యోపెరుగుగొనరే రాజతరుణులారా||
పెరుగుగొనరె రాజతరుణులార యీపెరుగుద్రావినక
న్నెనీలలుపెరుగునీ||చల్లగొనరేసఖయలారా||చల్లగొన
రెవైశ్యసఖయలార వృద్ధులెల్లద్రావినముదిమిచల్లనే
యుమంచి|| నెయ్యిగొనరె నెలతలారా నెయ్యిగొనరె
తావుతోయ్యలులారయీ నెయ్యద్రావినబలము నెయ్య

ముసిద్ధించు || జన్ముగొనరేనుదతులారా || జన్ము పెం
టకోటసూర్యనారాయణునివన్నె మీరగబ్రోచువారి
జాతునిదలచి || పా ||

గీ || చల్లగొనిపుచ్చుకున్నవారెల్లచల్ల | గానుభూమి
నివర్తిలగరిమసల్ల | నాడువరమిచ్చెకృష్ణుడానం
దమొంద | గాకగ్రోలినవారెల్లగారెగొల్ల ||

దడువు-రేగు ప్తిరాగము-చతురశ్రజాతిత్రిపుట.

బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు | సంశయముమీకే
లనవతారమెత్తినాడు | కీలుదెల్పెదనులీలదేవకీబా
లుండయివేపల్లెచరించిన || బా || నందనందనుండైగో
పిందుడు బృందావనగోబృందరక్షణను || బా || బాయ
పెంటకోటసూర్యనారాయణు బ్రోచెడికాయజజన
కుడు || బాలకృష్ణుడుగొల్లవాడు ||

శా || క్రూరేంద్రులదుష్టవర్తనలకుంఘోషిం
చియాభూమితా | గోరూపంబయిబుజ్జయో
నిగనినంకోచింపకన్తోక్తగా | నీరేజాతుని
బల్కమాధిగనివర్ణింపంగగోవిందుడా | భీరా
కారముదాల్చిదృంతునని మావ్రేపల్లెలోబు
ట్టినే ||

గీ || కీటకము ప్రాయయాతేటినోటివలన | భ్రమర
మాగొనదానిన్యాయముదలంప | వివక్షుడైభు

శ్రీ విశిష్ణుడు కేశవుని జేరి । గొల్లవాడగుటకునుసం
కోచమేల।

దరువు- రేగు ప్తిరాగము-ఆదితాళము

శివుడు కేశవునివల్లగొల్ల మనసురక్షిల్లవివరిం
తువినుడిమీరలెల్ల । ప్లవములోనపడిభారమైనశిల।
జవసెడినీటనుసంచరించుగతి ॥శి॥ భ్రమరకీటకన్యాయమున । కృష్ణునిగూడినమమునసంచరించడమున
రమణిరోపెంటకోటసూర్యనారాయణునిబోచెడిప్రమ
ధాధిపుడగు ॥శి॥

గీ॥ మండితాఖండచండవేధోండమంత । జలమ
యంబయియుండవిశ్వంభతుండు మించినంత
నమునశయించియుండ । నపుడుజనియించె
నాచతురాననుండు॥

దరువు- రేగు ప్తిరాగము-ఆదితాళము

చతురాననుడుగొల్లవాడు । శ్రీహరినాభిశత
ప్రతమునబుట్టినాడు । వితతహితచతుర్విధసృష్టినిసం
మతినిసేయనచ్చుతనుతుడనదగు । చ॥ గణపింపగను
పెంటకోట । శ్రీసూర్యనారాయణునిరక్షణగల్గుమా
ట । కనుకూలుండయియనిశము తనమనమునదలపో
యచుమోదమునొందెడి । చ ।

ఉ॥ వీరలుగొల్లవారనినవేరుగతక్కినజీవతాపశం

బేరులుగానుతీసికథ పెంచగనేలనువారుగొ
ల్లలే । ధారుణిదేవల్పపులుతక్కినవైశ్యులు
శూద్రజాతులు । స్త్రీరలువీరలిక్కడహమీ
రులనాధలుగొల్లవారలే॥

—బ్రాహ్మణులుగొల్లవారయ్య.—

కం॥ యిలగలసకలకులనుల । వలసంబహు మాన
గౌరవంబుల చేత । స్త్రీలగెడివిపులజనకుడు
వలమురిదాల్చగుటగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

గోత్రామరులుగొల్లవారు । ధాత్రిశతపత్రస్తోత్రవ
క్రమునబుట్టినారు । సూత్రముదెల్పెద్రకుతిలోనని
మిదిమాత్రలుమీరేమాత్రముజూచిన॥ గో॥ కోర్క
లపెంటకోటసూర్య । నారాయణునకుతర్కించియొక
రినొకరుమించి । మార్కండేయాయుష్యమస్తని । పే
గొన్నియాశీర్వచనముచేసెడి॥ గో॥

—క్షత్రియులుగొల్లవారయ్య—

కం॥ హరినిజభుజములయందున । కరమొప్పగబు
ట్టివిపులకరుణాన్వితభీ । కరులైవిలసిల్లెడిభూవ
రులెల్లనుదలపగొల్లవారనవచ్చున్॥

దరువు- రేగుప్తిరాగము- ఆదితాళము.

భూవరులెల్లగొల్లవారు । దలపగోవిందుభుజముల

యందుబుట్టినారు। కేవలముగనుతులై వర్ధిల్లగభావిం
పగ నెవ్వారై యుందురు॥ భూ॥ ఆర్యవినుత పెంటకోట
శ్రీసూర్యనారాయణునిజూచినతమచోట । మర్యాది
లసన్నానించెడిన దైర్యశౌర్యచాతుర్యధుర్యులగు ॥ భూ॥

— బేహారులు గొల్లవారయ్య —

మ॥ సరసాలాపన గోష్ఠికింబతున్నడై సంతోషము
హ్సంగిశ్రీ । సరనుండంకము నంధుషాంకుని
డి నిశ్శంకంధరంగొంకక । స్నిగ్ధ వక్షంబున
నూత్నలక్ష్మినిడి నాభిన్వేదనంచాల్చుచే । వ
రయంకస్థలి నుద్యవించిన ధరావైశ్య । శేష్టు
లాభీరులే ॥

దరువు-రేగు ప్తిరాగము-ఆదితాళము.

బేహారులెల్లగొల్లవారు । శ్రీహరి యూరు దేహ
మునందు బుట్టినారు॥ స్నేహపాత్రులై చిత్రమాహు
లై మాహు కార్ములెజగతినిబరగెడి ॥ బే॥ వర పెంట
కోటవంశాంభోధి । పరిపూర్ణసుధాకిర్నుజైనసూర్య
నారాయణుని । కరుణనుబ్రోచెడి సరసిజనేతుని చ
రణములెప్పుడు స్మరణలుజేసెడి ॥ బే॥

— చరణజాలుగొల్లవారయ్య —

కం॥ నారాయణమృదుపద పం కేరుహములబుట్టి
విప్రులక్తిస్సారో । దారాచరణజలగవసా

ధారణముగగొల్లలనగతగుదురుజగతిన్ ॥

దరువు-రేగు ప్తిరాగము-ఆదితా శము.

చరణజలెల్లగొల్లవారు । దలప వైకుంఠుచర
ములందుబుట్టినారు । ధరననేక సాధనములుగాబల
నిచిజలములచేఫలపర చెడియీ ॥చ॥ ధారుణిపెంట
టసూర్య । నారాయణునిసారెకుబ్రోచునీలాహార్య
నారాయణుపాదారవిందములుకోరిభజించెడివారై
యీ ॥చ॥

గొల్లవారినిసభలోనగొల్లలన్న । కోపములువచ్చి
నాచల్లగొనరుగాన । కథిమధనకథయుక్తముగా
నునేను । విన్నవించెదజనులారవీనులార ॥

—సముద్రమధనము.—

నైమిశారణ్యంబున న్నొనకాదిమునీర్దుల
కుస్మాతుడిట్టులనియె । ననవినిశుకయోగిన
డిగెవరీక్షిత్తు క్షీరాబ్ధితరచినకారణంబు । న
తడుచెప్పదొడంగ ననురుచేశాధ పడలేక
నురలెల్లబ్రహ్మజేరి । మొరలిడినతడుదామో
దరునడగిన సర్వలలిల్కలశాబ్ధివెచి । త్వం
గతరిగిరియెరిగివ్యముగ జేవాసుకిందర్శితా
దుగాజేసిదరువ । యమృతక్షుద్భవమానదియ
మరడినిన । యమరులైయందురన్నితినీకము

దుపలికె ॥

దరువు-లేగు ప్తిరాగము-అటతాళము

మంధరగిరిద్రవ్యిరిసురలసురలున్నతతనులైకొ
వ్వరి ॥ మంధర పర్వతముంధరణీస్థలిసంధులుపె
లించి సింధులోధనసేయ ॥ మం ॥ కొండకేకలువేసి
రి యొక్కరినొకరులెండిలెండనిడాసిరి । దండిగసంత
తోడ్పండమానసులయి పుండరీకాక్షునకుదండములు
బట్టి ॥ మం ॥ మునుపాదుగురిబట్టిరి । చుట్టువారుకొనిపె
ల్లలెగమెట్టిరి । యనుపమబలములుగొనిపట్టిహు మ్మ
ని పసిబూనిరయమునయినుపగునుపములుతో ॥ మం ॥
కార్యులైయెచ్చిరిసురలసురలకార్యములకుమెచ్చి
రంధర్యసై ర్యబలధుర్యలై బుద్ధిచాతుర్యనిర్యతా
ర్యశౌర్యము లేర్పడ ॥ మం ॥ అప్పటప్పటనూచిరి
సరిగకనురెప్పప్పలిడకజూచిరి । తప్పభమిడిపాట్యప్ప
తవినేలుహరినొప్పగడలచిమేలుప్పతిల్లగనిలచి ॥ మం ॥

సీ ॥ వజ్రాయుధముడెచ్చి వాడిగా సరిపుచ్చిదాని
చేత్రవ్యిగండనుకొవ్వముసలంబులందార్చి
మొదలుగానగదేర్చి పాశంబులంజుట్టిపట్టిమెట్టి
భుజములుజూపి యద్భుత శక్తులంజూపి పోగు
మంబులనాని పట్టిదాని । నుచికించి పరికించి
యొకరినొక్కరుమించిజపలచేనత్తి బంతినలె

నెత్తి । చారిగడిదేరి వగలూరితారితూరి । క్ర
మముగా మీరినడిచి మందములనడచి । య
తిరయంబుననురికిక్షీరాబ్ధిదరికి । తెచ్చిరామం
ధరగిరి వాదించియెగిరి ॥

దరువు-రేగుప్తి రాగము-ఆదితాళము

గిరిగిరినరిగనెత్తిరయ్య । క్షీరాబ్ధిదరికిపారిబారిజ
గివచ్చిరయ్య ॥ పరిపరివిధముల గిరిగిరదిరుగుచు గరగ
వలెను తమశిరములనిడుకొని ॥ త ॥ కులిశముచేతత్ర
వ్విక్రొవ్వి । కొంతసేపటికి నలసి మీసంబు లెగదువ్వి
మలసిసత్వములు దెలసిముసలములుగలసి తార్చుచు
ను కలశాబ్ధికిజన ॥ త ॥ అంకించిబంతివలెనెత్తి । శిర
ములెల్లను పంకించిదానిక్రిందనత్తి । రంకెలుప్రేయుచు
జంకెలుసేయుచు । బింకములలరగ సంకోచింపక ॥ త ॥
వర్వతమనిభయపడక । తిలకించిదాని నుర్నిపెకెత్తిదా
రిచెడక । పూర్వదేవముఖివర్వనుపర్వుల పూర్వమార్గ
ముల గర్వములమరగ ॥ త ॥ గుణవంతుడై నపెంటకో
ట శ్రీసూర్యనారాయణుని రక్షించే హరినొక పూ
ట । మనమునదలచిన ఘనునకు కార్యము కొనసాగు
ను మనకును కొదువేమని ॥ త ॥

ప ॥ తదనంతరంబున నోధరానురన రాధిపులారాను
రానురలు ధరాధరంబునం గలధురావిశేషంబుభరిం

పనేరక తద్ధరం బద్ధరాస్థలి నుద్ధరగతింబడవైచినకొం
 నరుహతులై కొంతరువిస్సృతులై కొందరుభిన్నమతు
 లై పరాత్పరుండైన మురారిన్ని రంతరంబునసం స్త
 కింపుచున్నయెడ మొరాలించి చరాచర రక్షకుండై
 ప సరోజాక్షుండు హారంగై న గరుడతురంగంబున
 క్కిబిరానవచ్చి కురంగటనిలచి ప్రియంబునజయంబు
 గల్గునని భయంబులేదని సయంబుననభయంబిచ్చి ర
 యంబున నైకుంత పురంబునకుంజనియై నిచ్చటనద్ధ
 రాధరంబునను నిరోధించివిరోధించక తెచ్చి పయఃపా
 రావారసమీపంబు నదించియుంచి మించిత స్తంధరా
 దినిమం ధానంబుగా సంధానంబుసేసి పానుకిందఁ
 త్రాడుగాజుట్టి పౌరుషంబులు గలవారమని రాక్షసు
 లు శిరంబును దేవతలుపుచ్చంబును బట్టనిశ్చయించు
 కుని యుటాయించి తటాలునసముద్రమధ్యంబున నై
 నమునింగి నధర్మమెరింగికూర్చిమీరంగభర్త వసనుం
 డుని ర్థలాంతరకరణుండు గావున విపులాకృతి గలకూ
 ర్తంబై క్రిందనుండియెత్తిననగంబు తేలిగనుపించిన
 పూర్వోక్తప్రకారంబుగా వారలువట్టి తరచిన మా
 ర్గంబెట్టిదనిన ॥

సీ. నిర్జరుదైత్యులదార్జన్యమునకోడిపాతి జభపు

నివేసారిచేరి । వారిబాధలుదెల్ప వారివాసను
డంత వారిజలోచనుకోరియడుగ । సకలోమ
ధులు దుగ్ధసాగరమందున్నవైచిమధించిన వీచి
కలన । సప్తతంబుజనియించునదియు భక్షిం
చినయమరుతాదురటంచునమరబలుక । పీక
తోడుత వారలంగీకరించి । మొత్తమై మారి
వారిధిమొనట జేరియసురలనుగాంచివారితో
ననుసరించి । తరిగిరినిబట్టిగిరిగిరతరచిరపుడు ॥

దశమ-రేగుప్తిరాగము-ఆదితాళము.

కలశాబ్ధికలసితరచిరయ్య । నురిలసురలు బలము
లుగనపరిచిరయ్య ॥ లలితసకలలతలాకలశాబ్ధిని గలపి
మధిరముకవ్వముగాగొని ॥ క ॥ వారువీనివేరుకడక
తారుమారుగ జేరియెవ్వారుదారిచెడక । సారెసారెకు
ను కేరిపోకను మేలమీర కెవ్వారికివారే ॥ క ॥ రక్క
సులెల్లగిరముబట్టి । నిర్జిగులెల్లనొక్కరితినీతోకబట్టి ।
గక్కునగిరినొక్కిత్రిప్పచును । మక్కువలతో
యేచిక్కులుబెట్టక ॥ క ॥ సుధపుట్టిననికధబట్టియధిక
మైపట్టినధురముగలదనితమిబుట్టి । వృధసేయకగ్రో
లిననెవ్వారికి యుధగలుంగదనిత్రదకులగుదురని ॥ క ॥
బాయక పెటకోటసూర్య నారాయణునకు శ్రేయో
భిముద్ధిబుద్ధిదైర్య । న్యాయమూర్ఖములుభయముగాను

దయసేయుచుండునారాయణుడలచుచు । క ।

గీ॥ తేవతల్పూర్వదేవతల్పూర్వకమని । యీవిధం
బున కలకాభిషేచినుండి । బాహు బలములని
రిగిరిపట్టిదరున । మోహమాచంగబుద్ధిహాలా
హలంబు॥

దరువు-శేషి-కాగము-అదితాళము.

పాలకదలితాలాహలము । జనియించెనెలీలీలా
కోలాహలము । కాలకోటిసంతానమైజగజ్జాలమంత
యాందోళమొండగి । పా । పొంగిబగినితిగఁజెంగ
నింగిముట్టంగచెంగునకుంగిదిశలబెసంగి । రంగజభం
గతురంగనంగతి తురంగము భంగితురంగలింగున ।
పా॥ మించిబహుదమ్మకమించి । యురులశిరము
లువందియుచుటకునిశ్చయించి । యెంచిదేవతాసం
చయదంతనుద్యుంచి । కొంచకనుసంచరించుటకు॥పా॥
ధారుణిపెంటకోటసూర్యనారాయణునకు । దైర్యా
యురారోగ్యములొసంగు । నారాయణునకుకోరికు
మారినిజ్ఞానప్రాతుననిధిరతనుండిన । పా ।

ప॥ ఇవిధంబునమంతరధరాధరనిర్తధనసమయ
వంజితాయాతాభీలహాలాహలంబుప్రళయావసరప
న్నాశీధధనంజయాయుతంబుకై వడి । కైలాసవాస
ఫాలానలుండితిని మించిసప్తభాకరసహస్రదయ

భ్రాంతస్వాంతులగుచు రాజవంశమునకుఁ బుత్రులను
 బుల్బుదలికదలిక మూర్ఛిలి కాలకూటశిఖిఖాసంఘ
 సంఘాతంబునంబున స్సంజాతచేతనులై భీతిలికం
 జాతసంజాతసమేతులగుచు పలాయితిగత్తికై తాసా
 ద్రికాదనిచనియిత్తుకోదండవేదండ హర్యక్షుండగు వి
 రూపాక్షునియీంది నిటలతటఘటితాంబలిపుటులై కా
 లకూటంబుద్భవించి మించిచెలకేగిగహనంబులడహ
 నంబుసేయుచు భూధరంబులభేదింపుచు పుటభేదసం
 బులంబుటము కట్టుచు సింహశరభకార్దులసారంగ
 కురంగకురంగ విహంగభుజంగమాదిజంగమ జాలం
 బునిర్మూలంబుసేయుచులఘించుచు బ్రాకుచుతూలు
 చుదేలుచు దిశాచక్రంబులంగ్రమక్రమంబుననాక్ర
 మించుటం ధృతిసెడిసహించనోపిక సెడి శరణుగానక
 తావక చరణసరోజంబులంబడి యాశ్రయించుదీక్ష
 దైన్యంబులువాపకాలకూటంబు గైకొనుమనుమన
 వినికోలాహలంబుగా నాకులతంబలుకు నప్పుడప్పుర
 వైరిచతుర్ముఖముఖినిఖిలబహుర్ముఖిని గదితదీనా
 లాంబులాలించిహిమవన్న గజాతాననశంజాతంబు
 పురకాగతకలనాదరకలసంగలయం జూచిపియాను
 మతిన్నడనితడయక యకలంకస్థినినకమలసంభవా
 దిబ్బుదారక సందోహనివేదితాధ్వగమనంబున ను

త్తుంగతరంగపరంపరాగత ఘనధవళాయమాన శ్రీర
పారావారతటలుత చ్చటచ్చటార్చితీభప్తభాభా
నురాటోపంబగుకాలకూటంబునవ్వికటలోచనుడు
నికటంబునంగని వికటనటద్భృకుటీప్రకటితరఘ్ని
తారుణాన్యంజై నిర్గర్గభుజార్ద్రాస్ఫాలన ద్విగుణతిభీ
షణస్తనితంబులువిస్తరింపుచు కస్పింఁయ్యోష్పమీ
రియద్దురావకాలకూటంబు కర్కంధుశలంబు కిరణి
కరమునంధరించిశిరోధిన్నిరోధించి యనధీరిభీరకజ
నోపద్రవంబుమాన్వినఁ నప్పితావహపురిస్సోగీర్వా
ణవాతంబపరిమితానంద పరిపూర్ణతరంగితాంశిరిం
గులై యవాజ్ఞానసగోచరంబుగా స్తుతించిహాలాహ
లసంహారకుననిపినతదనంతరంబ॥

కం॥ హాలాహలకాలాగ్ని జ్వాలలనుచరాచరము
లుశలభములక్రియన్వేలునని హరఁడమిం
గెను । కైలాసనివాసులిట్టికథవినువారిల్ ॥

సీ॥ తీరుకడానిబంగారుశృంగంబులు నిగనిగలగు
తగునగుమొగరంబు । మిత్రగోచరశతశ్రుతే
త్రయుగంబుబంధురద్యుతీయుతికంధరంబు ।
శ్రీరపూరితచారుభూగర్భంబును ప్రబలసం
కులచతుష్పాదములును । మృదులస్తనంబు

లుమేటిఖరంబులువిపులవాలంబును నెలయు
చుండ । విశవతనుకాంతిచేదశదిశలునిండ ।
యగ్ధులకుకోరికలు పండయబ్ధిగుండ । కామ
ధేనువుపుట్టెనిష్కామలీల । కదలివచ్చెనుయ
ప్పాలకడలివెడలి ।

దరువు-రేగుప్పిరాగము-అటతాళము

కామధేనువుపుట్టెను ॥యమరస్తోమకాచుముజూ
పట్టెను ॥ కామధేనువుపుట్టెకలశాబ్ధిలోననుతాము
నిభామనిదానమెవిలసిల్ల ॥ కా ॥ నురలకోర్కెలుపం
డయమరవినరానురరూపమన్నదెయుండ । గురిమీర
దానిస్వయంచేసిననుగాని నితరపరమానందభరితుల
గావించు ॥ కా ॥

కం॥ స్వచ్ఛాస్యనయనకంధర । పుచ్చములుంగల్గి
చారుపూర్ణద్యుతిచే । నిచ్ఛానిహిత సంకలి
తోచ్చైశ్రవమబ్ధిలోన నుద్భవమయ్యెన్ ॥
నుద్భవమయ్యెమరుద్భవనస్థలిహృద్భవసంతో
షరతులుప్పతిల్ల । ను ॥

కం॥ శతకతిహరిబలమునరా । జితరజితాచలము
మాడ్కిసితతనుకాంతిన్వితకుంభత్కుంభం
బుల । వితతైరావతముపాలవెల్లింబుట్టెన్ ।
దరువు-రేగుప్పిరాగము-అటతాళము.

విరావతము బుట్టెనయ్య ॥ క్షీరాబ్ధినడుమ ॥ నై
 చారుకథంబును భూరిశిరంబును తోరపుకన్గవ తో
 రంజిల్లగ ॥ నై ॥ దంభోళితులిత దంతములును । కల
 ధౌతలోహ స్తంభ సన్నిభ పాదములును । కుంభద
 పరిమిత కుంభంబుల వివ్రంభ శరీరోద్వల కాంతుల
 తో ॥ నై ॥ ఫాలలోచనుడు పేమమీరి । భక్తులనల్ల
 పాలింప న్వయముబయలుదేరి । భూలోకమావకుబు
 ధులునుతింపగ । కైలాసముతోకదలివచ్చెనన ॥ యై
 అరిబృందమునుభీతిగలుగ । క్షీసూర్యనారాయణునిర
 క్షిం చేరీతిమెలగ । ధరనుచరించెడి హరిగిరియోమరి
 హరి యమరావతిపురికరియోయన ॥ నై ॥

సీ ॥ అర్దియై న్నుతాముడాదధీచ మహామునీంద్రు
 నివేడ కోలెమ్మెనంగి । దానకర్ణునిమహాదీనత
 యాచింప చెల్లుతెవ కవచకుండలములిచ్చి ।
 వలనొప్పశిబిచక్రివర్తినియడుగగా యకలం
 కతనులేశశకలమిచ్చి । నారాయణునిగాంచి
 కోరిచైచాపగా స్వర్గలోకంబు వేవలమొసంగి
 నీర్గత శ్రవౌయెమెయిసెడనేలకుంగ । దాత
 టీరీతి నైకపఖ్యాతిగోరి । వారినిరసిండ్రిక్షీరా
 బ్ధికోరియిచ్చె । ననగకల్పకమద్ధిలోజననమ
 య్యై ॥

దరువు - రేగు ప్తిరాగము - అటతాళము

కల్పస్పృక్షము ముట్టెను । సురపతిభాగ్యాకల్పమై
జూపట్టెను । అల్పజనమవస్సంకల్ప నిస్సంశయతెల్ప
మైధారుణిస్థలివిలసిల్లగఁ ॥ క ॥ మవ్వంపుచెలుచెంద
గ । తలచినయంత నెవ్వబల్పెగడొందగ । పువ్వులుపిం
దెలుభూరిఫలంబులు । నివ్వటిల్లగసురలుకెవ్వసకేకా
ర్వ । క । కోరికల్చేకూడగ । సర్వసురలోకరికన్న
లజూడగ । భూరిపెంటకోటసూర్యనారాయణుని । సారె
కుఁత్రోచుమందారమైవిలసిల్ల । క ।

సీ॥ మోముతోసరిరాకసోముడుదిగులొంది బెం
గగుండెలనిండబెట్టికొనియె । కనుగవకెనగా
క కమలముల్పెగడొంది తిరిగిచూడకతలద్రిం
చుకొనియె । ఎరకంధరముబోలిదరములుండ
గలేకనడియేటిలోనుడివడియెజడిసి । కుచము
లతోటిమాంకొనకాలలేకను శైలముల్సర్వ
తాచలములయ్యె । నలువయ్యాచెలువలంగడు
చెలుపుమీర । సారములశ్లెల్లనొకజోటసంగ్ర
హించి । వాసిమీరగయీసృష్టిజేసెననగ । య
స్సరస్త్రీవికానమాయబిభృషె ।

సీ॥ ప్రాగ్దిశాంగన కొప్పువైచున్న వజ్రం పురవ
శాంపులపెంపురాగిడియన । యండవేడిగలు

నకుండు యండనునిల్చినుత్రామునకుపట్టాచ
 త్రనునగ | కాలవైద్యుండుపాంథాళితాము
 నూన్సకోరిచేసి సరసఘటికయనగ | హరుని
 చెకకగిమరునినత్సతీయైన రతిదేవిమఃఖినుం
 దరతయనంగ | దలఁచోహిణీతోలిసోముధల
 మనంగ | పోగుగానున్నయమరులబువ్వయన
 గ | కలశవారిధిపదియూరికళలతోడ | చందు
 రుండందుబుట్టెనోసరసులార ||

దశమ-రేగు ప్రిరాగము-ఆదితాళము-

చందురుడందుబుట్టెనయ్య || కలశాబ్ధియందు
 కుండకందుకముచందంబున మిన్నందితిరిగియానంద
 మొందుటకు || చం || మాకనుజడగుటకునుజేసి | వి
 భాకరునికాకనిరాకరింపడాని | ప్రాకటబుగభూలోక
 ములోన సుధాకరుడనివిఖ్యాతినొందుటకు || చం ||

సీ | యేదేవిపరమయోగీశ్వరహృత్పీఠినానందిమే
 పారగాచునిలచె | యేకీరవాణికివైకుంఠున
 శ్రుంబు సాధుకాంబూనదసాధమయ్యె | యే
 కురంగాక్షికృపాకటాశ్రుంబున జంతుజాలం
 బుసామంతమయ్యె | యేరామదరహాసమిం
 దిరామందిర హృదయకల్పారచంద్రికయున
 య్యె | నాజగన్మాన్యనుండర తేజమునను, శ

భమిడిపాట్లుప్పకవిసబ్రాచుశ్రీకృష్ణునిప్రతిపాదనా
వలిమేరువురీతినిశోభిల్లగ ॥ విం ॥

సుంకరికొండయ్యవచ్చినతరువాయిదరువు-పద్యము.

సీ॥ చెంగునవచ్చినాచెంగుబట్టుటయేమి మర్యా
దగాదురా మల్లిపోర । మగనాల గనుగొన్న
మూత్రమేతగదని హర్షించరేపెద్దలవనియం
దు । మామామయిమాటలేమిసేనులవినివ
చ్చినతిరిగిపోనిచ్చునటర । బావగారిదివిన్నపై
బడికొడుదురు మరదియెరింగిన దురదదీర్చు ।
కత్తిదారుసమానురాల త్తగారు । కొంచెమై
ననుపరువుదక్కించుకోగ । మగడువిన్నపునర్జ
స్తమగునులేర । పోరసుంకరికొండవా పోర
కొండ ।

వరువు-లేగు ప్తిభాగము-అటతాళము.

యేమిరసుంకరికొండ । పోరనామీదచలములే
కుండ॥ భూమిలోనటువంటిసామంతులైనను సామా
న్యులైనదుష్కార్యముల్సేయరు॥ యే సుంకమిమ్మని
చల్లకుండ । దించినంతోచమేమిలేకుండ । పొయకపడి
పోతునీపెంకెతనమంతనా । పయకవారొకరెనీసుంకులే
ల్లారురు॥ యే మత్తరిల్లివచ్చినన్నగాంచి కొత్తగావ్రే
సితివివన్నతత్తరపడకునూయత్తగారునిన్ను॥ మత్త

గ జేసిపడ మొత్తుదురనియెన్ను యే । పొగ రేలనీకు
పోపోర యిట్లుతగదనిజనులనుకోర । జగతిలో నెటువం
టిమగువలనై నను । పగదీరమగ వాయుబలిమిచర సేతు
ర । యే॥ అవనిలో నద్యమిడేపాటియప్పకవి నేలుకృష్ణ
నితోట । చెవిని వ్రేసినధాటిజేసినిన్నీ వీటి । గవినపై గల
చోటిగ పసెయునుపాని । యే ॥

౩॥ వాతరోగమునకు వాతవిద్యంసి జ్వరో దేకిము
నకుసూర్యోదయంబు । రాజయత్తుకుమహా
రాజమృతాంకంబు । కాసకులక్ష్మీవిలాసరస
ము । కఫరోగమునకునుక ఫగజ కేసరి బలహీ
నతకువంచ బాణరసము । మేహంబులకునష్ట
లోహ చంద్రోదయ మభిపైత్యమునకు పై
త్యాంతకంబు । అఖిలగుల్తులకుంబడ బాగ్నిర
సము । యెల్లమరదులకుంగన్న తల్లియనగ ।
చెల్లునమృతంబుతోపాల వెల్లివెడలి । వచ్చెన
న్వంత్రిశ్రీహరివారికృపను ।

౪॥ ఆయుర్వృద్ధికియిద్ధిబుద్ధికి స. చాత్తశ్చవ్యసంసిగ్ధ
కిం । గాయ క్షేశ మలన్ను రాసురలుడుగ్ధా
ధించంగ నభ్యయూషంబు బనించెదాని

సంప్రీతి స్సనో మేక్షులై । మోయాపాయము
చేనికాచరులు మర్త్యార్థప్రయత్నంగొనిన్ ॥

ప । యిట్లు రాక్షసులు ధన్వంతరిచేతనున్న యా
మృతకుంభంబు పుచ్చుకుని యెవ్వరును నారాయణుని
మాయాపరవశత్వంబున యొకరినొకఁడు మర్దించిత
నొరించు సమయంబున.

పిరుపు-సావేరి-అటతాళం.

మోహినిరూపముజూపెను । ఖగవాహనుండు
॥ మో ॥ మోహినిరూపముసూపె కూహకముచేసి
శ్వశాతద్రోహులై యున్నట్టియసురవృహమునక
మృతంబుతగదని ॥ మో ॥ అలకజాలంబుకలుట్టిం
ప । వాలుకనుదోయిత్రేకుచూపులులు రెట్టింప ।
యలికమందున్నతిలక మెన్నగకలకలంబై కుటకు ప
లుకులుముల్గుకులై పి । నులకుచిలుకగరక్కనులపెద ।
విలకుతలకొనికలకబారగ ॥ మో ॥ అగణితాభరణము
లుబెట్టుకుని । చుట్టుజల్తారు । జిబిబనారనుచీరగట్టుతు
ని । సాగసుమీరంగ । నగరుగంధమలందిజిగిబిగిపొగరు
గుబ్బలుసగముగనపడనగు మొగముతో వారలందరికి
గలుబగులుననిల్వజగ ॥ స్తో ॥ దాయమునకుతగాయి
దాయనక । యమృతకుంభముపోయెనని తలపోయి
ఁడగ । విబ్రాంతులై దాయకనుదై తేయవరులా

మాయలోబడిపోయితోందర సేయకను 'పాధేయ్యులై
నారాయణుండని తేలియనీయని || మో || విలువ లే
నిచలువయిదియనగ | చెలువుగణులింపచలున రేనికన
లవిగాదనగ | తలపోసిచూడగ నలువచేసినస్మష్టిగాదని
పలువిధంబులమనులువ్వెగడగ | తులువలై ననునలు
పుకలుమల నెలవనుచుగొలుపంగి పగ || న్నో || నడలువే
దండములుగొరియూడ | క్రొమ్మడిపడి | నడుముతడ
తడవుడమినల్లాడ | ననులువాడ | కడిదిభమిడిపాటి
యప్పకవిని బ్రోచెడికమలనేతడు పడిగనమృతము
వేల్పులకుతానిడనిశాచరులడుగకుండగ || మో ||

ప || యిట్లు సురాసురలపార క్షరపారావారంబు
నామంధ్రమహీధరంబున స్తధించు సమయంబున పీ
నఫేనపూరితంబై యపరిమితమారుతసంగతావర్తం
బగుచుఘ్నాన్తిలనందులయకాలానలాభీలకీ లాతులిత
హాలాహలంబును కామధేనూచ్చైశ్ర వైరావతకల్ప
పాదపాప్సరసలును చంద్రుండునుం యిందిరానుండ
రియును కాన్దుభమణియును హస్తవిన్యస్తప్రపతస్తా
మృతకలశవిలసితుండగు ధన్వంతరియు యథాక్రమం
బుగా నుత్తరోత్తరవిచిత్రతరంబై యావిర్భవింపనా
హాలాహలంబునం బురహరుండు శిరోధిన్నిరోధిం
మునులుకామధేచున్నంగకొనిరి జేవేదుండుచై

వై రావతామర పాదపాప్సరోబృందమునవలంబించేఁ
కాలకంధరుండుకాలకూటతాపమునకోపనేరకశీతాం
శునిశిరసావహించె సరోజాక్షుండు విశాలవక్షుంజున
లక్ష్మీనిధరించె నానమక్షుంబున కాన్దుభంబునలంకరిం
చె తదనంతరంబ నమృతహరణకుతూహలాయమాన
మాననులగుననురలెద్దియుగకొనక నిరీక్షింపనంతట
యమృతంబు శరత్కాలకందమాడ్కి జనియింపగని
గొబ్బుననెగసిపర్చిడి బలాధికులై యమృతంబుగొని
పోవదుష్టశిక్షణదీక్షుదక్షుం డెపక్షువాతంబునం దటా
లున వర్షకాలముఖతటిత్రృభానహాసభానురంజై జ
గన్తోహినీరూపంబుగన్పట్టి నానందసాగరతరంగపరం
పరలందేలిమైమరచి యమృతసంగహాణేచ్ఛావిహీ
నులై చిత్రతలవిచిత్రితగాత్రపతికాశులై చెలంగిని
మేషంబువదలియుండునప్పుడా జగన్తోహినిమంద స్థిత
వదనారవిందయైనుకరంబుగా కరంబుననమృతకలశం
బుగ్రహించి దేవదానవులనిరుదెసలంగలయకుండపం
క్తిదీర్చనియోగించి దైత్యులన పాంగావలోకనవిరా
సంబులందేవతులన మృతపానంబునంద నుపుచున్న
నమయంబున నొక్కరక్కనుండుక్కుమిరి నిజపం
క్తిమారి రెండవపంక్తిదూరిగక్కున నమృతపానం
బుసేయసూర్యాచంద్ర ప్రేరణంబుననక్రమంబుడె

లకి చక్రంబు ప్రయోగింపజేసిరింబు తో నిశ్చిత్తమృతివా
నప్రభావంబు నమృతి నొందక రాహు కేతువులై పై
రంబుదప్పక పర్యకాలముల యంగు సూర్యచం
ద్రులబాధింపుచుండె నింతియెగాక పలాదులకమృతం
బుసిద్ధించ లేదని సూతుండు శౌనకాదిమహామునుల
కుంజెప్పినట్లుపరిక్షిత్తునకుశుకయోగి యెరింగించినతె
రంగున నోసకాధిపులారా.

విశాఖపట్టణముజిల్లా యనకాపల్లిపబు రి॥ మహారా
జశ్రీశ్రీమదనక పల్లితాలూకా ప్రొక్కెట్రిక్కుగూరెన
శ్రీగొడేజానికయ్యమ్మగారిజమిందారీయిలాకామును
లవాక్ గ్రామమునసబు పెంటకోటసూర్యనారాయణు
నిపై యేతత్కృతికీర్తియైన భమిడిపాటియప్పకవి
గారికవితా ప్రకారంబున నవిస్తరంబుగాయక్షగాన
రూపకముగా విన్నవించితిగనుక సావధానచిత్తులరై
చిత్తగించిన హేతువును మోక్షంబులుగలుగుటకుసం
దేహంబు లేదని నిశ్చయముగాభావించుడయ్యలారా.

1904 సం॥ంజూను తే 27 దీగల శ్రోధినా

మసం ॥ రవిజక్ష్యష్ట కుంగు సోమవాసరము ।

10416

